

B XXX - Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af redegørelse vedrørende skatteministerens og miljøministerens administration

Fremsat af Nick Hækkerup (S), Klaus Hækkerup (S), Jesper Petersen (SF), Ole Sohn (SF) m.fl.

Forslag til folketingsbeslutning

Folketinget pålægger regeringen at udarbejde en redegørelse af mellem på den ene side Miljøministeriets regulering vedrørende udbetaling af godtgørelse i forbindelse med skrotning af biler og på den anden side ophugningsvirksomhedens mulige pligt til at betale moms af den ydelse, der præsteres i form af ophugning af biler, der er leveret til virksomheden. Redegørelsen skal blandt andet sikre besvarelse af de i bemærkningerne oplyste spørgsmål. Redegørelsen skal endvidere vurdere den information, der er givet til Folketinget i forbindelse med blandt andet samråd om problemstillingen. Endelig skal redegørelsen vurdere om forløbet giver anledning til at placere et ansvar eller andre reaktioner, såfremt det konstateres, at reglerne ikke er efterlevet.

Redegørelsen skal udarbejdes af et uafhængigt advokatfirma og være færdiggjort inden to måneder efter beslutning om iværksættelse er truffet af Folketinget.

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for beslutningsforslaget er en sag, som er af principiel interesse for Folketinget, den såkaldte "Skrothandlersag", om hvilken der har været holdt samråd i Folketingets Skatteudvalg den 22. april 2009. En sag hvor regeringen lader en borger blive kastebold mellem to ministerier, Miljøministeriet og Skatteministeriet, og på den måde forhindrer borgeren i at få sin ret, og hvor regeringen optræder som om borgerne er til for regeringens skyld og ikke omvendt. En sag hvor den lille mands ret trædes under fode af systemet.

Den konkrete sag er under behandling i domstolene, og det foreliggende beslutningsforslag angår ikke, og afæsker ikke en stillingtagen til den konkrete sag. Det foreliggende beslutningsforslag indeholder, som det kan konstateres nedenfor ikke noget faktum, men er af abstrakt karakter.

Når biler skrottes i Danmark kan man få en skrotningsgodtgørelse. Sådan har det været siden 2000. Skatteministeren har -og har hele tiden- haft samme regelgrundlag, nemlig "hvis en autoophugger ejer en bil, som han behandler, skal han ikke betale moms af skrotningspræmien herfor". Han har jo leveret en ydelse til sig selv – hvilket ikke er momspligtigt. Er det imidlertid ikke ophuggeren selv, der ejer bilen, men en anden som han blot behandler bilen for, leverer han en momspligtig ydelse. Om der skal betales moms eller ej afgøres med andre ord i al sin enkelthed af, hvor længe det har været muligt for autoophuggere selv at købe biler, for så som ejer at behandle dem. Det spørgsmål afgøres ikke af skatteministerens regler, men derimod af miljøministerens regler. Og hos miljøministeren har der unægtelig været noget mere rod i reglerne: Efter hjemmelsloven og det Rådsdirektiv loven implementer er det afgørende – ligesom i skatteministerens regler - hvem der ejer bilen. Men efter den bekendtgørelse der i 2000 fastsættes med hjemmel i loven udbetales skrotningsgodtgørelsen til den sidst registrerende ejer af bilen. Det betyder, at skrothandleren for at få skrotningsgodtgørelsen er nødt til at sikre, at den sidst registrerende ejer har underskrevet skrotningsattesten og videretransporteret den til skrothandleren. Det er ikke i overensstemmelse

med loven. Og det bliver da også lavet om ved en ny bekendtgørelse i 2002 (ikrafttræden 1. oktober 2002). Fra da af udbetales godtgørelsen i forbindelse med ophugning og skrotning af biler til ejeren af bilen. Og ejerskabet kan dokumenteres f.eks. ved hjælp af en købsaftale eller lign. med den registrerede ejer. Så skulle alle være glade, for nu er det utvivlsomt, at en skrothandler godt kan være ejer af bilen, også selvom vedkommende ikke er den registrerede ejer, hvorfor vedkommende ikke længere skal betale moms af skrotningsgodtgørelsen. Men så nemt går det ikke. Først tre år senere, den 23. november 2005, giver Miljøstyrelsen meddelelse om de nye regler. Miljøstyrelsens begrundelse for at der går så lang tid er, at ”arbejdet med de nye regler indtil videre er nedprioriteret på grund af mere presserende opgaver i Miljøstyrelsen”, jf. Miljøstyrelsens skrivelse af 11. marts 2005. Og først endnu et år senere i december 2006 ændrer SKAT sin praksis med henvisning til de ”nye” regler og præciserer, ”at skrotningspræmien ikke er momspligtig, hvis en ophugger kan godtgøre han er ejer af bilen”.

Sagen er altså i sin nøddeskal, at mindst siden 1. oktober 2002 og givetvis siden 2000 og frem til december 2006 har miljøministerens og skatteministerens regelrod betydet, at skrothandlere dokumenterbart uberettiget er opkrævet moms.

Det rejser en række spørgsmål, som det er i Folketingets principielle interesse at få besvaret i den redegørelse som nærværende folketingsbeslutning pålægger regeringen. Har bekendtgørelsen fra 2000 relevant og tilstrækkelig hjemmel i lovgivningen? Er tre år en rimelig ventetid før de nye regler meldes ud? Er det en relevant undskyldning for ikke at sikre borgerne deres retsstilling, at ”arbejdet er blevet nedprioriteret på grund af mere presserende opgaver i Miljøstyrelsen”? Er reglerne gældende fra bekendtgørelsens ikrafttræden og ikke meddelelsen herom tre år senere? Bør de involverede ministre og ministerier sikre, at SKAT’s praksis minimum ændres fra reglerne bliver ændret med den nye bekendtgørelse 1. oktober 2002 og ikke som det sker, da man bliver gjort opmærksom på de nye regler 14. december 2006? Er forløbet udtryk for, hvordan myndighed bør udøves? Bør skatteministeren eller miljøministeren tage initiativ til at rette den forkerte administration og give en uforbeholden undskyldning til dem der måtte være konkret berørt af forløbet?

Folketingets Skatteudvalg afholdt den 22. april 2009 åbent samråd med såvel skatteministeren som miljøministeren om forløbet. Ved det samråd lovede begge ministre at få udarbejdet en redegørelse fra Kammeradvokaten, som skulle være færdig i begyndelse af juni måned i år. Den 15. maj oplyste skatteministeren, at undersøgelsen var sat i bero, fordi Skatteministeriet den 16. april var blevet stævnet i den konkrete sag. Skatteministeriet modtog imidlertid kopi af stævningen allerede den 20. april. Skatteministeren har altså forud for samrådet den 22. april været vidende herom, eller burde i hvert tilfælde have været, men oplyste alligevel ikke Folketinget herom, hvilket giver anledning til vurdering af ansvar efter ministeransvarlighedsloven, og til vurdering af arbejdsgangenes manglende tilstrækkelighed i ministeriet. Disse forhold skal tillige inddrages i den redegørelse der udarbejdes.